

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310208449
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8310208449.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: X. Q., K.. XX.X.XXXX, O. Š.Y. X, XXX XX Z., zastúpeného JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42090911, proti žalovanému: V. W., K.. XX.X.XXXX, O. P. XX, XX - XXX C., V. Y., zastúpenému JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, advokátkou, Lipová 1, 066 01 Humenné, IČO: 37368940, o zaplatenie 1.499,97 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10C/102/2010-442 z 27.7.2018, takto

rozhodol:

Odmietla odvolanie žalovaného proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým konanie čiastočne zastavil, žalobu čiastočne zamietol, priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalobcovi a vyslovil, že o výške náhrady trov konania a nákladov za preklad bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcich výrokoch.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.354,47 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.354,47 eur od 24.4.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie do sumy 145,50 eur zastavil. Žalobu žalobcu v časti úroku z omeškania zo sumy 145,50 eur vo výške 9 % ročne od 24.4.2012 do zaplatenia zamietol. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 80,60 %. Priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalobcovi v rozsahu 9,70 %. Priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalovanému v rozsahu 90,30 % s tým, že o výške náhrady trov konania a nákladov za preklad bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna zmluva dňa 21.1.2010, ktorá bola spísaná vo forme notárskej zápisnice a predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia Č.. Uvedená nehnuteľnosť bola odovzdaná žalovanému ešte pred nadobudnutím vlastníckeho práva k nej dňom 1.12.2009. Žalobcovi bol vyfakturovaný odber elektrickej energie na odbernom mieste Č. a to faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2010, na sumu 1.210,63 eur za obdobie od 1.1.2010 do 24.2.2010, zákaznícke číslo XXXXXXXXXX a faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 6.1.2010 na sumu 143,84 eur za fakturačné obdobie od 3.12.2009 do 31.12.2009, zákaznícke číslo XXXXXXXXXX. Žalobca uhradil B. A. U.W., S. sumu 1.210,62 eur a sumu 147,50 eur. Na predmetnej nehnuteľnosti prebiehali rekonštrukčné práce ešte pred uzavretím kúpnej zmluvy medzi

žalobcom a žalovaným od začiatku decembra 2009 so súhlasom žalobcu. Predmetné nehnuteľnosti užíval žalovaný ešte pred podpisom kúpnej zmluvy od 1.12.2009. Žalovaný svoju obranu postavil na skutočnosti, že prostredníctvom spoločnosti W., ktorá vykonávala rekonštrukčné práce v predmetnej hale uzatvoril zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej mali byť nehnuteľnosti týkajúce sa tohto konania za sumu 20.000,- eur, pričom pôvodná dohoda znela na odovzdanie motorového vozidla v hodnote 10.000,- eur ale neskôr bola vyplatená aj ďalšia suma 10.000,- eur. Potvrdil, že nehnuteľnosť mu bola odovzdaná 2.12.2009, kedy ju odovzdal spoločnosti W., a to na základe nájomnej zmluvy a nehnuteľnosť sa mala využívať počas rekonštrukčných prác. Túto elektrickú energiu však nespotreboval on ako žalovaný, ale spoločnosť W., ktorá bola nájomcom a ktorá vykonávala rekonštrukčné práce a dozor. Bola predložená aj zmluva o prenájme nebytového priestoru zo dňa 5.12.2009 uzavretá medzi žalovaným a spoločnosťou W., predmetom ktorej boli tieto nebytové priestory a kde sa žalovaný zaviazal na úhradu elektrickej energie. Súd sa však priklonil k názoru, že predmetná nájomná zmluva je neplatná, pretože v čase uzavretia tejto nájomnej zmluvy nebol žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti. Strany sporu mali vedomosť o tom, že sa vykonávajú rekonštrukčné práce v predmetných nehnuteľnostiach a to ešte predtým než bola uzavretá kúpnopredajná zmluva medzi žalobcom a žalovaným, pričom sám žalobca zabezpečil spustenie elektrickej energie aby sa mohli tieto rekonštrukčné práce vykonávať. Tieto rekonštrukčné práce vykonávala spoločnosť W.. Rekonštrukčné práce, pri ktorých bola elektrická energia spotrebovaná boli vykonávané v nehnuteľnosti, ktorá bola odovzdaná žalovanému, následne ktorú odkúpil kúpnopredajnou zmluvou. Pokiaľ elektrickú energiu využívala spoločnosť W., bolo to na prospech budúceho vlastníka, t.j. žalovaného. Iba žalovaný bol vo vzťahu k žalobcovi, ktorý mu umožnil predmetnú nehnuteľnosť užívať pred uzavretím kúpnej zmluvy. Nebolo spochybnené, že elektrická energia bola využitá na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom sa neskôr stal žalovaný. Odber elektrickej energie bol vyúčtovaný za obdobie od 3.12.2009 do 24.2.2010, t.j. v čase, keď predmetnú nehnuteľnosť užíval žalovaný. Faktúry zo dňa 22.3.2010 a zo dňa 6.1.2010 uhradil žalobca. Tým, že žalovaný spotreboval niečo, čo uhradil žalobca, došlo z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu a preto súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1.354,47 eur a v časti sumy 145,50 eur konanie zastavil pre späťvzatie žaloby v tejto časti.

3. Výška úrokov z omeškania v začiatku omeškania 24.4.2012 (od 14.12.2011 do 10.7.2012) bola 9 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy od 24.4.2012 do zaplataenia. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil podaním doručeným súdu dňa 31.3.2014. V časti úroku z omeškania vzniesol žalovaný námietku premlčania. Nárok nie je premlčaný, pretože žalobca si úrok z omeškania uplatnil len dva roky dozadu od podania návrhu na priznanie úroku z omeškania.

4. Žalovaná suma bola 1.499,97 eur. V časti zaplataenia sumy 145,50 eur zobral žalobca žalobu späť z dôvodu, že túto sumu nesprávne žaloval a preto v tejto časti žalobca spôsobil zastavenie konania. Žalobca bol úspešný do sumy 1.354,47 eur, čo predstavuje 90,30 %. Úspech žalovaného predstavuje 9,70 %. Celkovo bol v konaní úspešnejší žalobca a jeho celkový úspech v konaní predstavuje 80,60 %. Preto súd v tomto rozsahu priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému.

5. Uznesením z 20.6.2011 súd priznal prekladateľovi Q.. W. O. odmenu vo výške 438,24 eur, uznesením z 20.6.2011 súd priznal prekladateľovi Q.. W. O. odmenu za preklad vo výške 179,28 eur, uznesením z 19.9.2011 súd priznal prekladateľke H.. F. W. odmenu vo výške 126,84 eur, uznesením z 22.8.2012 súd priznal prekladateľke H.. H. D.S. odmenu vo výške 324,38 eur, uznesením z 14.12.2012 súd priznal prekladateľke H.. H. D.Č. odmenu vo výške 103,96 eur, uznesením z 2.9.2013 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 84,34 eur a uznesením z 30.10.2013 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 44,45 eur. Všetky odmeny boli vyplatené zo štátnych prostriedkov.

6. Náhradu nákladov za preklady súd rozdelil medzi strany sporu podľa pomeru ich úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní neúspešný v rozsahu 9,70 %, preto ho súd zaviazal na úhradu nákladov za preklady v rozsahu 9,70 % a žalovaný bol v konaní neúspešný v rozsahu 90,30 %, preto ho súd zaviazal na úhradu nákladov za preklady v rozsahu 90,30 %.

7. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Namietal, že Okresný súd Humenné nie je príslušným súdom na rozhodovanie o žalobe, pretože nemožno založiť príslušnosť slovenských súdov vo veciach, kde žalovaným je občan V. Y. za použitia Kapitoly II, oddiel 2, článok 5, ods. 3 Nariadenia rady /ES/ č. 44/2001, pretože titul bezdôvodného obohatenia nemožno subsumovať pod nároky na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, a to na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. Súd vydal rozsudok v rozpore s medzinárodným právom.

10. Ďalej namietal, že ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu po vystavení faktúry uhradil žalobca B. A., U..W.. sumu 403,54 eur dňa 10.6.2010 a dňa 18.8.2010. Suma 147,50 eur uhradená dňa 22.2.2010 nemohla byť úhradou z faktúry vydananej dňa 22.3.2010, pretože nebola odpočítaná ako uhradený preddavok. Sám žalobca zobral žalobu do sumy 145,50 eur späť, pričom s rozdielom sumy 2,- eur sa súd nevysporiadal. Suma 807,08 eur bola uhradená až po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, teda žalobca v žiadnom prípade do návrhu na vydanie platobného rozkazu neplnil B. A., U..W.. za žalovaného.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že súd pripustil zmenu žalobného návrhu v časti uplatnenia úrokov z omeškania, a že tento návrh na zmenu žaloby v časti úroku z omeškania bol podaný súdu dňa 31.3.2012. Z odôvodnenia uznesenia zo dňa 23.2.2017 vyplýva, že žalobca si mal uplatniť podaním doručeným súdu dňa 31.3.2014 úrok z omeškania. Z týchto podľa žalovaného rozporuplných odôvodnení súdu prvej inštancie nemožno posúdiť oprávnenosť priznaného úroku z omeškania, preto z opatrnosti opätovne vzniesol námietku premlčania.

12. Čo sa týka trov priznaných Slovenskej republike žalovaný uviedol, že súdu prvej inštancie predkladal písomné podania v štátnom jazyku, pričom súd prvej inštancie nikdy nevyzval žalovaného v zmysle § 155 ods. 2 CSP, aby zabezpečil preklad, teda to, že súd prvej inštancie priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči nemu v rozsahu 90,30 %, považuje za rozpor s uvedeným zákonným ustanovením. Preklady sa týkali zväčša písomných predvolaní na pojednávania, ktoré zasielal súd preložené do poľského jazyka, ďalej uznesenie o predbežnom opatrení, teda neboli to písomné podania žalovaného.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

14. Vyslovil súhlas s rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného a námietku miestnej príslušnosti súdu prvej inštancie považoval za neopodstatnenú. Zotrval na svojich ústnych prednesoch a písomných vyjadreniach.

15. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

17. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

18. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Teda podaným odvolaním boli dotknuté aj výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil, žalobu čiastočne zamietol, priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalobcovi a vyslovil, že o výške náhrady trov konania a nákladov za preklad bude rozhodnuté samostatným uznesením. Keďže v zmysle § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a v prípade uvedených výrokov rozsudku súdu prvej inštancie nejde o také rozhodnutie, ktoré by bolo v neprospech žalovaného, nezostávalo odvolaciemu súdu iné než postupom podľa § 386 písm. c/ CSP v spojení s § 359 CSP odvolanie žalovaného voči týmto uvedeným výrokom rozsudku súdu prvej inštancie odmietnuť.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

22. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.1.2010 predal žalobca žalovanému nehnuteľnosť, a to pekáreň č. súp. XXX postavenú na parcele č. XXX a parcelu č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 484 m², parcelu č. XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 2047 m², ktoré sú zapísané na LV XXX, katastrálneho územia Č. okres Z.. Na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným, žalobca odovzdal predmetné nehnuteľnosti žalovanému ešte pred podpisom kúpnej zmluvy, a to dňa 1.12.2009 za účelom rekonštrukčných prác na týchto nehnuteľnostiach a zároveň mu umožnil aj odber elektrickej energie. Odber elektrickej energie bol zastavený dňa 24.2.2010. Žalobcovi bol fakturovaný odber elektrickej energie na odbernom mieste Č., a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2010, na sumu 1.210,63 eur za obdobie od 1.1.2010 do 24.2.2010, zákaznícke číslo XXXXXXXXXXXX a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.1.2010 na sumu 143,84 eur za fakturačné obdobie od 3.12.2009 do 31.12.2009, zákaznícke číslo XXXXXXXXXXXX. Žalobca uhradil B. A. U..W.. sumu 1.210,63 eur a sumu 143,84 eur. Odber elektrickej energie bol vyúčtovaný za obdobie od 3.12.2009 do 24.2.2010, t.j. v čase, keď predmetnú nehnuteľnosť užíval žalovaný. Tým, že žalovaný spotreboval niečo, čo uhradil žalobca, došlo z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu.

24. Obrana žalovaného v odvolacom konaní v podstate spočívala na tých istých skutočnostiach, ktoré žalovaný namietal aj v konaní pred súdom prvej inštancie, t.j. na námietke nepríslušnosti Okresného súdu Humenné rozhodovať v predmetnej veci, ako aj na námietke premlčania vo vzťahu k úrokom z omeškania.

25. Žalovaný je fyzickou osobou s bydliskom v V. Y. a rovnako je aj V. Š. R.Č., preto je potrebné posúdiť, či je v prejedávanej veci daná právomoc pre konanie a rozhodovanie súdu v Slovenskej republike, nakoľko ide o konanie s medzinárodným prvkom, kde je súd povinný ex offa (aj bez návrhu) skúmať, či je daná medzinárodná právomoc súdu na konanie. V danej veci sa jedná o vec s cudzím prvkom, pričom Poľská republika, ako aj Slovenská republika, sú členskými štátmi Európskej únie, preto je potrebné skúmať právomoc v súlade s nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia za odber elektrickej energie vo výške, ako bola táto fakturovaná žalobcovi s tým, že nehnuteľnosť, z ktorej mala byť táto elektrická energia žalovaným odoberaná, sa nachádza v Slovenskej republike, a medzi žalobcom a žalovaným neexistoval záväzkový vzťah: Preto súd prvého stupňa správne posúdil osobitnú právomoc a z toho vyplývajúcu možnosť aplikácie článku 5 bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2010. keď žalovaného ako osobu s bydliskom v inom členskom štáte Európskej únie možno žalovať v Slovenskej

republike nakoľko v prejednávanej veci ide o nárok na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu pričom miesto kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody je v Slovenskej republike

26. S týmito námietkami sa vysporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorým zdôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré odkazuje. Preto nebol dôvod, aby sa s uvedenými námietkami zaoberal aj odvolací súd, nakoľko odôvodnenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k týmto námietkam považuje odvolací súd za vyčerpávajúce a presvedčivé.

27. Vo vzťahu k žalovaným namietanému rozporu výroku, ktorým súd priznal Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalovanému s ust. § 155 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje, že preklady súdnych písomností doručovaných žalovanému, ktorý je V. Š. V., boli realizované plne v súlade s ust. § 155 ods. 1 CSP, podľa ktorého každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, pričom súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv, s poukazom na to, že trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (§ 251 CSP).

28. S poukazom na vyššie uvedené, odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, resp. nespôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

29. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ako aj výrok o trovách štátu voči žalovanému.

30. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti, výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ako aj výroku o trovách štátu voči žalovanému, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).